
Гробътъ на поета.

Кой ще прилѣе гроба забравенъ?

Кой съборения кръсть ще изправи?

Почивай поете!

Забравенъ си ти!

Въ живота ти всичко имъ даде.

Свѣтилникъ имъ бѣше и мостъ да преминатъ —
душата си даде . . .

А днесъ лѣха забрава, покрила е всичко,
буренъ израсълъ надъ свѣтлия гробъ.

Почивай, поете!

Забравенъ си ти!
